

Kniha Daniel – stodvadsíata prvá

Odhaľovanie znamení posledných dní: Pochopenie Kristových poukazov na pučiace stromy jari

Jeff Pippenger
2024-03-07

Kristus upozornil svoj ľud na pučiace jarné stromy, aby porozumel „znameniam“ a významu „znamení“ posledných dní.

„Kristus prikázal svojmu ľudu, aby bdeli nad znameniami Jeho príchodu a radovali sa, keď uvidia znamenia prichádzajúceho Kráľa. ‚Keď sa toto začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite hlavy, lebo sa približuje vaše vykúpenie.‘ Poukázal svojim nasledovníkom na pučiace stromy jari a povedal: ‚Keď už pučia, sami od seba vidíte a poznávate, že leto je už blízko. Tak aj vy, keď uvidíte, že sa toto deje, vedzte, že Božie kráľovstvo je blízko.‘ Lukáš 21,28.30.31.“ Veľký spor, 308.

„Znamená“ posledných dní boli predobrazené „znameniami“, ktoré ohlasovali a uvádzali do pohybu prvého anjela. Tieto „znamenia“ zahŕňali otras nebies, no Joel uvádza, že „znamenia“ posledných dní, dní, keď sa bude hľadať nepravosť Izraela a nebude nájdená, keď bude Božia svätá hora svätá naveky, lebo ňou už nikdy neprejde nijaký cudzinec, otrasenie mocností nebies, budú zahŕňať aj otrasenie mocností zeme. Sestra Whiteová rozlišuje medzi otrasením mocností nebies a mocností zeme.

„Dňa 16. decembra 1848 mi Pán dal videnie o zatrasení mocností nebies. Videla som, že keď Pán pri uvádzaní znamení zaznamenaných u Matúša, Marka a Lukáša povedal ‚nebo‘, mal na mysli nebo, a keď povedal ‚zem‘, mal na mysli zem. Mocnosti nebies sú slnko, mesiac a hviezdy. Ony vládnu na nebesiach. Mocnosti zeme sú tí, ktorí vládnu na zemi. Mocnosti nebies budú zatrasené Božím hlasom. Potom budú slnko, mesiac a hviezdy pohnuté zo svojich miest. Nepominú, ale budú zatrasené Božím hlasom.

„Tmavé, ťažké oblaky sa zdvihli a narážali jeden do druhého. Ovzdušie sa rozostúpilo a odvalilo späť; potom sme mohli hľadiť nahor cez otvorený priestor v Orióne, odkiaľ zaznel Boží hlas. Sväté mesto zostúpi cez ten otvorený priestor. Videla som, že mocnosti zeme sú teraz otrasené a že udalosti prichádzajú v poradí. Vojná a chýry o vojnách, meč, hlad a mor sú najprv tým, čo otrasie mocnosťami zeme; potom Boží hlas otrasie slnkom, mesiacom i hviezdami, a aj touto zemou. Videla som, že otras mocností v Európe nie je, ako niektorí učia, otrasom nebeských mocností, ale je to otras rozhnevaných národov.“ Early Writings, 41.

Otriasanie nebies v Matúšovi, Markovi a Lukášovi predstavuje otrasenie mocností, ktoré vládnu nebesiam, znázornených slnkom, mesiacom a hviezdami. Všetky tieto nebeské mocnosti boli otrasené a vydali „znamenia“, ktoré uviedli a ohlásili hnutie prvého anjela. Tieto nebeské mocnosti budú znovu otrasené počas hnutia tretieho anjela. No v hnutí tretieho anjela budú otrasené aj pozemské mocnosti. Pozemské mocnosti sú mocnosti, ktoré vládnu zemi. Dňa 11. septembra 2001

boli otrasené mocnosti zeme, nie nebies.

„Teraz prichádza slovo, ktoré som vyhlásila, že New York má byť zmietnutý prílivovou vlnou? Toto som nikdy nepovedala. Povedala som, keď som sa dívala na veľké budovy, ktoré tam vyrastali, poschodie za poschodím: ‚Aké hrozné výjavy nastanú, keď Pán povstane, aby strašne otrasol zemou! Potom sa naplnia slová zo Zjavenia 18:1–3.‘ Celá osemnásta kapitola Zjavenia je varovaním pred tým, čo prichádza na zem. Nemám však nijaké osobitné svetlo vzhľadom na to, čo príde na New York, iba to, že viem, že jedného dňa tam budú tie veľké budovy zvrhnuté obrátením a prevrátením Božej moci. Zo svetla, ktoré mi bolo dané, viem, že vo svete je skaza. Jedno slovo od Pána, jeden dotyk jeho mocnej sily, a tieto masívne stavby padnú. Nastanú výjavy, ktorých hrôzostrašnosť si nedokážeme predstaviť.“ Review and Herald, 5. júla 1906.

V dejinách mileritov bolo jedným zo znamení zaznamenaných Lukášom „súženie národov“. Národy predstavujú mocnosti, ktoré vládnu zemi, a 11. septembra 2001 bol každý národ na zemi otrasený, keď tretie Beda vstúpilo do prorockých dejín. Toto pozemské otrasenie je predstavené v dvadsiatej prvej kapitole Lukáša, avšak nie biblickým výrazom o otrasení mocností zeme. Je vyjadrené slovným spojením „súženie národov“, aké prišlo na národy sveta, keď boli veľké budovy New Yorku zrútené. „Súženie národov“ u Lukáša je otrasením mocností zeme a naplnilo sa v dejinách mileritov.

„Videla som, že mocnosti zeme sú teraz otrasané a že udalosti prichádzajú v určenom poradí. Vojna a chýry o vojnách, meč, hlad a mor sú najprv tým, čo otrasia mocnosťami zeme; potom hlas Boží otrasie slnkom, mesiacom i hviezdami a aj touto zemou. Videla som, že otras mocností v Európe nie je, ako niektorí učia, otrasom mocností neba, ale je to otras rozhnevaných národov.“ Early Writings, 41.

„Otriasanie mocností rozhnevaných národov“ je otrasením „mocností zeme“, ako to bolo znázornené v raných dejinách adventizmu otrasením „mocností v Európe“. Uriah Smith v roku 1838 označil to, čo otrasalo mocnosťami v Európe.

„Ako sa prorocké obdobie tejto [6.] trúby začalo dobrovoľným odovzdaním moci do rúk Turkov zo strany kresťanského cisára Východu, tak môžeme oprávnene uzavrieť, že jeho ukončenie bude vyznačené dobrovoľným odovzdaním tejto moci tureckým sultánom späť do rúk kresťanov. V roku 1838 sa Turecko zaplietlo do vojny s Egyptom. Egyptania mali nádej zvrhnúť tureckú moc. Aby sa tomu zabránilo, štyri veľké mocnosti Európy — Anglicko, Rusko, Rakúsko a Prusko — zasiahli na podporu tureckej vlády. Turecko prijalo ich zásah. V Londýne sa konala konferencia, na ktorej bolo vypracované ultimátum, ktoré malo byť predložené Mehemetovi Alimu, paši Egypta. Je zrejmé, že keď malo byť toto ultimátum vložené do rúk Mehemeta, osud Osmanskej ríše by bol v skutočnosti zverený do rúk kresťanských mocností Európy. Toto ultimátum bolo vložené do rúk Mehemeta 11. augusta 1840! A práve v ten deň sultán adresoval nótu vyslancom štyroch mocností a pýtal sa, čo sa má urobiť v prípade, ak by Mehemet odmietol prijať podmienky, ktoré mu navrhli. Odpoveď znela, že sa nemusí znepokojovať nijakou prípadnou okolnosťou, ktorá by mohla nastať; lebo na to urobili opatrenia. Prorocké obdobie sa skončilo a práve v ten deň prešla kontrola nad

mohamedánskymi záležitosťami do rúk kresťanov, tak ako kontrola nad kresťanskými záležitosťami prešla do rúk mohamedánov o 391 rokov a 15 dní skôr. Tak sa skončilo druhé beda a šiesta trúba prestala zniet.“ Uriah Smith, Synopsis of Present Truth, 218.

Islam druhého Beda už prešiel zenitom svojej moci, ktorá mala podľa Božieho slova trvať tristo deväťdesiatjeden rokov a pätnásť dní. Napriek tomu sa v tridsiatych rokoch 19. storočia Egypt pokúšal znovu ustanoviť v Egypte kalifát s cieľom pokračovať v druhom veľkom džiháde moslimských dejín. Možnosť ďalšieho islamského vojenstva spôsobovala, že sa európske mocnosti triasli od strachu. Po celé desaťročia bola kríza opätovného rozpútania islamského vojenstva historikmi a reportérmi tých rokov označovaná ako „Východná otázka“. Bojovanie synov východu sa po stáročia viedlo proti národom Európy, ktoré odvodzovali svoje náboženstvo od rímskej cirkvi. V roku 1838 „úzkosť národov“, o ktorej hovoril Kristus, predstavovala otriasanie rozhnevaných národov, ktoré vyvolalo vojenstvo privedené islamom proti bývalej Rímskej ríši.

„Tým, že [uvoľní] štyroch anjelov, ktorí sú zviazaní pri veľkej rieke Eufrat, rozumiem tomu, že Boh sa práve chystal dopustiť, aby štyri hlavné národy, z ktorých sa skladala Osmanská ríša, ktoré sa márne pokúšali podmaniť si Východorímsku ríšu v Konštantínopole a pri dobývaní Európy dosiahli len malý pokrok, teraz dobyli Konštantínopol a zaplavili a podrobili si tretinu Európy, čo sa skutočne stalo približne v polovici pätnásteho storočia.“ Diela Williama Millera, zväzok 2, 121.

Úzkosť národov v rozprávaní nachádzajúcom sa v Lukášovi bola „s úzkostným zmätkom; more a vlnobitie hučiacie“ a so srdcami ľudí, „ktorí omdlievajú od strachu a od očakávania toho, čo príde na svet“. Zmätok Východnej otázky pokračoval v znepokojovaní mocností zeme až hlboko do dvadsiateho storočia a symbolom tejto tiesne bolo, že „ľudské srdcia omdlievali od strachu“ a „more a vlnobitie hučali“.

„Toto zapečatenie Božích služobníkov je to isté, ktoré bolo vo videní ukázané Ezechielovi. Aj Ján bol svedkom tohto nanajvýš ohromujúceho zjavenia. Videl more a rozbúrené vlny a ľudské srdcia zomdlievajúce od strachu. Videl zem otrasenú a vrchy vrhnuté doprostred mora (čo sa doslova deje), jeho vody hučiacie a rozbúrené a vrchy trasúce sa jeho vzdutím. Boli mu ukázané rany, mor, hlad a smrť, ako plnia svoje strašné poslanie.“ Testimonies to Ministers, 445.

Keď Jánovi bolo ukázané zapečatenie stoštyridsiatich štyroch tisícov, videl súženie národov, znázornené hučiacim morom a vlnami, a srdcia ľudí zmierajúce od strachu; a bolo to to isté zapečatenie, ktoré bolo ukázané Ezechielovi v deviatej kapitole. Ezechielovi boli ukázané vnútorné prvky zapečatenia a Jánovi boli ukázané vonkajšie prvky spojené so zapečatením. Ján videl, že rozhorčenie národov je spojené so zapečatením stoštyridsiatich štyroch tisícov, a rozhorčenie národov je zároveň aj Lukášovým súžením národov, ktoré je historicky stotožnené s Východnou otázkou. Jánovi bolo ukázané, že islam tretieho beda je vonkajším znamením zapečatenia stoštyridsiatich štyroch tisícov.

„Prítomnosť je časom nesmierného záujmu pre všetkých žijúcich. Vládcovia a štátnici, muži zastávajúci postavenia dôvery a moci, premýšľajúci muži i ženy zo všetkých vrstiev, upierajú

svoju pozornosť na udalosti, ktoré sa odohrávajú okolo nás. Sledujú napäté, nepokočné vzťahy, ktoré existujú medzi národmi. Pozorujú intenzitu, ktorá sa zmocňuje každého pozemského prvku, a uvedomujú si, že sa má čoskoro odohrať niečo veľké a rozhodujúce — že svet stojí na prahu ohromnej krízy.

„Anjeli teraz zadržiavajú vetry rozbroja, aby nevíali, kým svet nebude varovaný pred svojou prichádzajúcou skazou; no zhromažďuje sa búrka, pripravená vypuknúť nad zemou; a keď Boh prikáže svojim anjelom, aby uvoľnili vetry, nastane taký výjav rozbroja, aký nijaké pero nedokáže opísať.

„Biblia, a jedine Biblia, podáva správny pohľad na tieto veci. Tu sú odhalené veľké záverečné výjavy v dejinách nášho sveta, udalosti, ktoré už vopred vrhajú svoje tieň a zvuk ich príchodu spôsobuje, že sa zem chveje a ľudské srdcia zlyhávajú od strachu.“ Education, 179, 180.

V dvadsiatej prvej kapitole Lukášovho evanjelia Ježiš označil „znamenia“, ktoré uviedli milleritické hnutie, a podľa sestry Whiteovej sa všetky tieto „znamenia“ naplnili. Lisabonské zemetrasenie, deň temnoty, padanie hviezd a úzkosť národov, ktorá predstavovala otras mocností zeme a ktorá sa naplnila prostredníctvom islamu v strachu vyvolanom Východnou otázkou, to všetko sa naplnilo. Milleritické „znamenia“ zahŕňajú aj Syna človeka prichádzajúceho s oblakom, čo sa naplnilo v správnom poradí, v akom Kristus tieto „znamenia“ uviedol; lebo po tom, čo sa úzkosť národov skončila obmedzením osmanskej nadvlády v roku 1840, Kristus 22. októbra 1844 prišiel do Najsvätejšieho miesta, a keď prišiel, prišiel s oblakmi.

„A hľa, s nebeskými oblakmi prichádzal ktosi ako Syn človeka; prišiel k Pradávnemu dňami a priviedli Ho pred Neho. A bola Mu daná vláda, sláva i kráľovstvo, aby Mu slúžili všetky národy, kmene a jazyky; Jeho vláda je večná vláda, ktorá nepominie.“ Daniel 7:13, 14. Kristov príchod, ktorý je tu opísaný, nie je Jeho druhým príchodom na zem. Prichádza k Pradávnemu dňami v nebi, aby prijal vládu, slávu a kráľovstvo, ktoré Mu budú dané na záver Jeho diela prostredníka. Práve tento príchod, a nie Jeho druhý príchod na zem, bol v prorocktvе predpovedaný tak, že sa uskutoční na konci 2300 dní v roku 1844. Náš veľký Veľkňaz, sprevádzaný nebeskými anjelmi, vstupuje do svätyne svätých a tam sa zjavuje v Božej prítomnosti, aby vykonal posledné úkony svojej služby v prospech človeka — aby vykonal dielo vyšetrojúceho súdu a priniesol zmierenie za všetkých, o ktorých sa ukáže, že majú nárok na jeho dobrodenia.“ Veľký spor vekov, 479.

„Znamenia“ spojené s dejinami milleritov boli predobrazom „znamení“ spojených s dejinami sto štyridsiatich štyroch tisíc. Keď Kristus podobenstvom poskytol druhého svedka k historickému rozprávaniu, upriamil pozornosť svojich učeníkov na „pučiace stromy jari“. Oznámil im, že keď stromy začínajú pučať, viete, že ste blízko konca sveta, a že pokolenie, ktoré bude svedkom pučiacich stromov jari, sa dožije toho, že uvidí pominúť nebesá i zem v ohňoch Jeho druhého príchodu.

Keď už pučia, sami od seba vidíte a poznávate, že leto je už blízko. Tak aj vy, keď uvidíte, že sa tieto veci dejú, vedzte, že Božie kráľovstvo je blízko. Veru vám hovorím: Toto pokolenie sa nepominie, kým sa všetko nestane. Nebo a zem sa pominú, ale moje slová sa nepominú. Lukáš 21:30–33.

Otázka teda znie: „Kedy začali stromy pučať?“ Neskorý dážď začal skrapkať 11. septembra 2001, čo je podľa Izaiáša „deň“ Božieho „prudkého vetra v deň východného vetra“.

S mierou, keď vyháňa svoje výhonky, budeš sa s ním prieť; zadržiava svoj prudký vietor v deň východného vetra. Tým teda bude očistená nepravosť Jákovova; a toto bude všetko ovocie odstránenia jeho hriechu: keď urobí všetky kamene oltára ako kriedové kamene rozbité na kusy, háje a modly neobstoja. Ale opevnené mesto bude spustnuté, obydlie opustené a ponechané ako pustatina; tam sa bude pásť teľa, tam bude ležať a obžierať jeho vetvy. Keď jeho konáre uschnú, budú odlomené; prídu ženy a podpália ich, lebo je to ľud bez rozumnosti; preto ten, ktorý ich učinil, sa nad nimi nezľutuje, a ten, ktorý ich utvoril, im nepreukáže priazeň. A stane sa toho dňa, že Hospodin bude mlátiť od riečneho koryta až po egyptský potok, a vy budete zhromaždení jeden po druhom, ó synovia Izraelovi. A stane sa toho dňa, že zaznie veľká trúba, a prídu tí, ktorí boli blízki záhube v asýrskej krajine, aj vyhnanci v egyptskej krajine, a budú sa klaňať Hospodinovi na svätom vrchu v Jeruzaleme. Izaiáš 27:8–13.

Pozdný dážď začal kropiť (odmerane) 11. septembra 2001 a začala sa rozprava o posolstve pozdného dažďa a o sfalšovanom posolstve pokoja a bezpečnosti. Dejiny tejto rozpravy sú miestom, kde je odstránená nepravosť Jáкова (očistená, to znamená zmierená). Dejiny tejto rozpravy, ktorá je rozpravou Habakuka, sú obdobím zapečatovania sto štyridsaťštyritisíc, ktoré sa končí tým, že laodicejský adventista siedmeho dňa je vyplúť z úst Pána, lebo ono, ako „opevnené mesto“, spustne, pretože sa stalo mestom ľudu bez rozumnosti, ktorý nenachádza milosrdenstvo ani priazeň. V tom čase „druhý hlas“ zo zjavenia osemnástej kapitoly zatrúbi na veľkú trúbu, ktorá je siedmou trúbou a tretím beda, a iné Božie stádo príde a bude sa klaňať v „Jeruzaleme“, ktorý sa stane hnutím víťaznej cirkvi.

11. september 2001 označuje, že prišla posledná generácia dejín zeme, a iba tí, ktorí rozoznávajú pučiace stromy jari, prijmu dážď, ktorý spôsobuje pučanie stromov. Iba tí, ktorí rozoznávajú, že islam tretieho beda je tým, čo označuje príchod neskorého dažďa a zapečatenie sto štyridsaťštyritisíc, budú medzi touto skupinou.

„Len tí, ktorí žijú podľa svetla, ktoré majú, dostanú väčšie svetlo. Ak denne nebudeme napredovať v prejavovaní činných kresťanských cností, nerozoznáme prejavy Ducha Svätého v neskorom daždi. Môže padať na srdcia všade okolo nás, no my ho nerozlíšime ani neprijmeme.“ Testimonies to Ministers, 507.

„Nesmieme čakať na neskorý dážď. Prichádza na všetkých, ktorí rozpoznavajú a privlastnia si rosu a prehánky milosti, ktoré na nás padajú. Keď zhromaždíme úlomky svetla, keď si vážime isté milosrdenstvá Boha, ktorý rád vidí, že Mu dôverujeme, potom sa splní každé zaslúbenie. „Lebo ako zem vydáva svoj výhonok a ako záhrada dáva vzísť tomu, čo je v nej zasiaté, tak Pán Hospodin spôsobí, aby spravodlivosť a chvála vzkĺčili pred všetkými národmi“ (Izaiáš 61:11). Celá zem má byť naplnená Božou slávou.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, zväzok 7, 984.

V štúdiu budeme pokračovať v nasledujúcom článku.

„Ak tí, ktorí môžu pomôcť v —, nebudú prebudení k vedomiu svojej povinnosti, nerozpoznajú Božie dielo, keď zaznie hlasné volanie tretieho anjela. Keď vyjde svetlo, aby osvietilo zem, namiesto toho, aby prišli na pomoc Hospodinovi, budú chcieť spútať Jeho dielo tak, aby zodpovedalo ich úzkym predstavám. Dovoľte mi povedať vám, že Pán bude v tomto poslednom diele pôsobiť spôsobom veľmi odlišným od bežného poriadku vecí a spôsobom, ktorý bude v rozpore s každým ľudským plánovaním. Budú medzi nami takí, ktorí budú vždy chcieť ovládať Božie dielo, určovať dokonca aj to, aké kroky sa majú podniknúť, keď dielo pôjde vpred pod vedením anjela, ktorý sa pripája k tretiemu anjelovi v posolstve, ktoré má byť dané svetlu. Boh použije cesty a prostriedky, pri ktorých bude zrejmé, že On sám berie opraty do svojich rúk. Pracovníci budú prekvapení jednoduchými prostriedkami, ktoré použije na uskutočnenie a završenie svojho diela spravodlivosti.“ Testimonies to Ministers, 300.